

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	27XCoE/3/2016
Identifikačné číslo spisu:	6904110434
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6904110434.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOŠŤ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti povinnej: W. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, Q., o vymoženie 836,48 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 1Er/114/2004, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoE/141/2014 zo dňa 29. mája 2014, takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e.
- II. Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- III. Dovolanie o d m i e t a.
- IV. Povinnému nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie sumy 836,48 eur s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bola notárska zápisnica č. N 2645/2003, NZ 75756/2003, spísaná notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom dňa 29. augusta 2003.

2. Exekučný súd uznesením č. k. 1Er/114/04-24 zo dňa 18. decembra 2013 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uviedol, že splnomocnenie zahrnuté do úverovej zmluvy je absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu obsahovej neurčitosti (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a tiež z dôvodu existencie rozporu záujmov medzi splnomocnencom a splnomocniteľom (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pri uzatváraní zmluvy povinná nemala možnosť výberu zástupcu, nakoľko splnomocnenie tvoriace súčasť zmluvy o úvere obsahovalo vopred pripravenú predtlač textu splnomocnenia vrátane označenia Mgr. Kušníra ako splnomocnenca. Exekučnému súdu bolo z jeho úradnej činnosti tiež známe, že Mgr. Kušnír zastupoval oprávnenú vo viacerých súdnych konaniach. Plná moc zo strany povinnej nemohla byť odvolaná, pretože odvolať možno len platnú plnú moc. Dodal,

že vzhľadom na neplatnosť plnomocenstva, notárska zápisnica nemôže spĺňať podmienky vykonateľného exekučného titulu, pretože bola spísaná neoprávnenou osobou, neobsahuje záväzok povinnej osoby a jej vyhlásenie o súhlase s vykonateľnosťou.

3. O odvolaní oprávnenej Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) rozhodol uznesením sp. zn. 43CoE/141/2014 zo dňa 29. mája 2014 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou [§ 219 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O. s. p.“)]. So závermi súdu prvej inštancie sa v celom rozsahu stotožnil a dodal, že ak zastupoval povinnú advokát, ktorý je zároveň advokátom oprávnenej, ide nesporne o stret záujmov. Exekúciu na podklade takejto notárskej zápisnice nie je možné vykonať aj keď je v nej povinná osoba označená, pretože povinná osoba s vykonateľnosťou nesúhlasila. Dodal, že exekučný súd musí skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie i dovolanie. Odvolaním napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a dovolaním napadla potvrdzujúci výrok. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a), b) a c) O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a) O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a), b), d), a f) O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, a že sa účastníkom konania postupom súdu odhala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie bolo podané na to oprávneným subjektom, zastúpeným v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. Podmienky prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 a Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

8. V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovoľateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 256/2013 6 CoE 109/2013, 6

ECdo 268/2013 6 CoE 116/2013, 6 ECdo 269/2013 6 CoE 117/2013, 6 ECdo 278/2013 6 CoE 133/2013, 6 ECdo 283/2013 6 CoE 19/2013, 6 ECdo 292/2013, 6 CoE 134/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania) v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

9. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

10. V dovolacom a odvolacom konaní úspešnému povinnému náhradu trov konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

11. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.